

Til lovforslag nr. L 15. Tillæggsbetænkning afgivet af indfødsretsudvalget den 13. november 1980

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse

Udvalget har efter lovforslagets 2. behandling afholdt en række møder.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) ønsker at udtale:

Lovforslaget er udarbejdet efter ganske den samme procedure, som har været fulgt ved behandlingen af tilsvarende lovforslag igennem en lang årrække.

De generelle retningslinjer for stillingtagen til den enkelte udlændings ønske om at blive dansk statsborger er nedfældet i indenrigsministeriets cirkulære af 6. juni 1968, hvortil kommer en intern vejledning om, hvilke sager indenrigsministeriet kan optage på forslagene uden forudgående forelæggelse for udvalget.

Retningslinjerne er en udkrystallisering af en mangeårig praksis inden for indfødsretslovgivningen, og udvalget har – inden bestemmelserne blev bragt i anvendelse – over for indenrigsministeren bekræftet sin enighed i formuleringen.

Udvalget har desuden i forbindelse med ændrede synspunkter bl. a. i relation til, hvilke vandelskrav der bør stilles til den enkelte ansøger, haft lejlighed til løbende at få foretaget korrektioner i retningslinjerne.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har fremsat følgende udtalelse:

Grundlovens mening med, at indfødsret meddeles ved lovvedtagelser med angivelse

af bestemte navngivne personer, er, at hver enkelt af disse navngivne personer må påregne at få deres personlige forhold nøje drøftet i offentligheden, således at folketings på normal måde i lovgivningsanliggender kan tage stilling til, hvorvidt de pågældendes personlige forhold er af en sådan karakter, at der bør meddeles dem indfødsret eller ej.

Igennem en lang periode har folketings haft den opfattelse, at man ikke kunne være bekendt i offentligheden at diskutere de enkelte ansøgers private og personlige forhold. Det er sket ud fra en eller anden analogi om, hvordan man i administrationen plejer at behandle sådanne sager, men grundloven har netop bestemt, at disse sager ikke skal behandles i administrationen, men i det folketings, hvis virke foregår i landets stærkeste offentlighedsprojektørlys.

De 509 ansøgere, som er omhandlet af det foreliggende lovforslag, har muligt ud fra den opfattelse, der har bredt sig, haft forestillinger om, at der ikke kom offentlig debat med navns nævnelse om, hvilke straffelovsovertrædelser hver enkelt af dem har begået, eller deres personlige forhold i øvrigt. I respekt herfor bliver der ikke stillet ændringsforslag til nærværende forslag, men denne tillæggsbetænkning giver fremtidige ansøgere klar besked om, at de må påregne at få deres personlige forhold endevendt i den offentlige debat. Hvis de så har så meget at skamme sig over, at de ikke kan affinde sig med at stå til ansvar over for offentligheden for, hvad de har gjort, kan de jo blot lade være med at søge optagelse på kommende lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Efter afgivelsen af nærværende tillæggsbetænkning er der i hvert tilfælde ikke nogen